

HRVATSKA RIEČ

Preplatna ciena: na godinu K 12. — Za pò godine K 6. — Za Šibenik na godinu donanjanjem u kuću K 12. — Za Inozemstvo na godinu K 12 suviše poštarski trošak. — Pojedini broj 10 para. — Plativo i utuživo u Šibeniku.

Izlazi sriedom i subotom

Uredništvo, uprava i Tiskara lista nalazi se u ulici Bazilike sv. Jakova. — Oglasi tiskaju se po 16 para peti redak ili po pogodbi, te se primaju samo oni, koji se unapred plate. — Priobčena pisma i zahvale tiskaju se po 20 para po peti redak. — Nefrankriana pisma ne primaju se. — Rukopisi ne vraćaju

Riešenje mješovitog povjerenstva o gradackim obćinskim izborima i zapljena.

Koncem slićnja o. g. mješovito povjerenstvo u Zadru, ta prva i zadnja instancija u poslim obćinskih izbora, riešavajuć o utocima proti obćinskim izborima objavljenim mjeseca juna 1910. u Gradcu, našlo je, da preinači izpadak tih izbora u sva tri tiela. Tada, na biralištu, pristaje stranke prava dobiše većinu u sva tri tiela tiela i bijahu proglašeni izabranim; kašnje, na zelenom stolu u Zadru, pravaški protivnici dobiše većinu i bijahu proglašeni izabranim. Većina, izabrana od naroda, poslađe manjinom, a manjina izrekom petorice članova mješovitog povjerenstva postade većinom!

Ta glasovita razsuda bi priobčena u krunjavom stanju zanimanom odboru stranke prava, komu bi uručen samo dispozitivni dio iste sa dodatkom, „da si mješovito povjerenstvo pridržava, da o obrazloženu razsudu kašnje dostavi“.

Gornjo-primoski pravaši, kao i ciele Dalmacija evo ima skoro dva mjeseca da čekaju, da vlast izdade obrazloženje glasovite razsude. Uzalud.

U zadnjem broju našeg lista osvrnuli smo se na ovu dosad nećuvenu pojavu; iztakli smo, kako je razsuda bila i izvršena, premda vlast još ne zna, koje će razloge navesti za takovu razsudu, premda jedan činovnik evo ima dva mjeseca, da Jobovim uztrpljenostom paljetku po stoli put po jednim izbornim spisima, ne bi li što našao, čim bi mogao, da obrazloži glasovitu razsudu.

U našem zadnjem broju jedna malo oštrija rieć, kojom osudismo taj postupak dosle nevidjeni, dala je povoda državnom odvjetništvu, da onaj bezaleni, više u satirićkoj formi sastavljeni članci zapljeni. Ima stalno jako stroge nagode gosp. državni odvjetnik da pazi na svaku i najblažu kritiku nećuvenog vladinog postupka proti pravašima.

Pisati o razsudi (oni je zovu razsudom) mješovitog povjerenstva i držati se u takovim granicama, da ti revan državni odvjetnik ne može da članka zapljeni, to je stvar jako težka. Promislite: stojimo pred jednom nevidjenom nepravdom; sudi nam se, a ne daje nam se razloge, jer ih naravno nemaju; otima se pravašima obćinu; daje se vodjenje izbornih posala ćovjeku, komu ih je vlast morala jednó iz ruku oduzeti; oduzimlju stranci mogućnost, da na vrijeme uloži pritužbu na upravno sudište proti razsudi... I ćovjek mora da vrhu svega toga piše tako hladno, tako blago, tako obzirno, da bude nemoguće u suštni onaj istov vlasti, koja tako postupa, zapljeniti jedan članak!

Odsle ne će ustati tužbom ili utokom samo onaj koji misli, da je u svom pravu povredjen; nego će ustati svaki petljanac, koji ima razlega da drugoga drži sebi sličnim, u stalnoj nadi da će uspjeti ma koliko on bio na strani krivine. To činjenice dokazuju.

Naši protivnici ne će da se muće; ne će da se iztaknu u radu za svoj narod, da mogu pokazati što su dobro učinili i postigli, pa da onda traže, da ih narod diže, da im dade upravu u ruke, da ih stavi na uzvišene položaje. Ne. Danas protivnici ne imadu u ustim druge rieći nego: „vlado pomozli, vlado razpusti tu i tu obćinu, daj nam je milostivo u ruke“. U tim moljakanjim prednjači zemaljski odbor; a sliede ga utvaraška i demokratska stranka. Ne povzat se na rad, na trud, na vliastite zasluge za dobra učinjena narodu, nego se samo oslonit na vlasti, da se uzmogne lagodno živjet na položajim stećenim bez muke, bez truda, bez ljubavi, volje i sposobnosti, da se što dobro narodu učini. To je ideal naših protivnika. Zemaljski odbor, kad bi što se tiče uprave, sposobnosti, dobre volje i rada na korist, naše zemlje i naših obćina, bio na visini svoje zadace, ne bi trebalo, da on najmoćniji autođnomni faktor, onake odluke izdaje prama pra-

vaškim obćinama da ih sruši, i da moljaka kao prošnjak od vlade razpust sad jedne sad druge obćine! Zemaljski odbor je danas zadnje utóčište propale hrvatske stranke, koja je izgubila svako dostojanstvo i svaki ugled, koja se njega hvata i drži kao pijan plota.

Jednom izgubljenom svako dostojanstvo svaki ugled, dolazi se do toga, do čega su došli naši protivnici. Ne stide se ničesa, ni najsrmatnije, ni najpodlije stvari.

Sa razsudom mješovitog povjerenstva pozabavit ćemo se možda drugi put.

Najnovije ratovanje.

Poznato je, da se od nekoliko godina države sve to više naoružavaju i da radi toga upadaju u sve veće troškove i to ide tako daleko, da se kraja ne može predvidjeti. Naoružaje se jedna država, to isto čini i druga, pak treća itd., dok opet ona prva ne uvidi, da mora udvostručiti svoje sile i tako to ide u bezkonačnost.

Englezka je već odavna postavila načelo, da njezina vojna snaga na moru mora biti tolika, da može odoljeti navalni svih ukupnih slučajnih neprijateljskih velevlasti, pak je ona i počela onim silnim novim bojnim ladjam, koje su po sebi tvrdjave, ali i nemani, koje proždiru na stotine hiljada miliona. Za Englezkom došla je Njemačka, Francuzka, Italija i evo Austrija.

Sada će se ravnovjesje iznova poremetiti, te će Englezka, da to ravnovjesje snage povrti, opet početi novim gradnjam. Za njom će onda drugi.

I eto u tom sastoji najnovije ratovanje, a najljepše je, da svi ratni ministri govore o naoružavanju kao potrebnoj nuždi, da se uzdrži mir.

Nu što će mir, koji iscrpljuje snage naroda? Što će mir, koji zoblje ciele prištednju država i uvaljiva ih u ogromne dugove, koji se redovitim putem, obćinim porezom, ne mogu izplaćivati?

Da ovako dalje ne može ići to već počimlju uvidjati i državnici, pa govore i snuju o mjeram, koje bi se morale uvesti, da se oružavanje ograniči. Nu od toga ne će biti ništa, a ne će biti ništa samo zato, jer Englezka hoće, da oстане gospodaricom na moru bez ikakvih takmaca, jer tu je izvor njezine snage, bogatstva i veličine.

Neki dan je o tom englezki ministar Grey progovorio otvoreno i svjestno: on je u kratko rekao, da oni, Englezi, moraju biti snažni i da oni nisu krivi, ako ih druge velevlasti sile na uvijek nova naoružavanja.

Nego on je i još jednu istinu rekao, usled koje ministri drugih naroda ne mogu nego samo misliti na užas svojih država.

Ministar englezki dakle je naglasio, da naoružavanju ne će se učiniti kraj ratom, kako neki misle, a da Englezka teret svojih nameta nije još navalila na manje poreznike, kako je to slučaj kod drugih država. Englezka će dakle lasno podnieti i još veće troškove za sve to jaće naoružavanje, dok će druge države, ako budu sliedile današnjim putem naći se pred nemogućnosti, da terete uzdrže.

Biva naoružavanje drugih sili Englezku na još veće naoružavanje, ali to ne će biti na nesreću Englezke, nego onih država, koje te terete ne će moći podnieti.

Jer bude li europskog rata, što je skoro nemoguće, biti će užasnih bankrota, ne bude li rata biti će takodjer užasno, jer će državljani podleći silnim teretima države.

U jednom i drugom slučaju trpe narodi, a u svakom Englezka ostaje gospodaricom svijeta. I to je njezino najnovije ratovanje u Europi.

Jubileum sjedinjenja Italije.

Italija slavi uz veliko slavlje jubilej svog narodnog ujedinjenja i političkog preporoda. Upravo iztiče pedeseta godina od onih časova'

kad se nakon gorkih kušnja, težkog izkustva i boja, izpunise smjele nade i težnje najboljih sinova ciele Italije, koja je bila razkomadana u male ćestice, a pod vladarima tudje krvi.

Evo pedesetogodišnjica dana, u kojem je Viktor Emanuel II., kralj Sardinije, po prikljućenju Parme, Modene, Toskane, Napulja, Sicilije i crkvene države, te po zaposjednuću Lombardije, dobio naslov kralja. Dao mu ga sa velikim oduševljenjem parlament u Turinu „po milosti božjoj i volji naroda“.

Pedeset godina, malen je to broj u životu naroda. Jedva je porasla trava na grobovima posljednjih junaka, palih u boju za slobodu i jedinstvo naroda, a još je toli živa i jasna jaka težkih i pogibeljnih događajja, koji su puni slave, te koji su pospješili postanak ujedinjenog kraljevstva talijanskog. No još nisu potlačene disonance revolucionarnog vrienja, još ne zacielele rane, zadane susjedima.

Zato je lo kratko vrijeme, Italiji povjestno vrijeme; epoka je silnog i svestranog razvoja državnog, koji u početku nije toliko postojao na vlastitim silama, koliko u sretnim okolnostima, naprama drugim državama.

Razumljiva je dakle težnja talijanskog naroda ovu godinu osobito proslaviti, jer s njome svršava prvo polustoljeće samostalnog rada, jer žele, da pokažu pred cieleim svijetom svoje pravo na život i razvitak.

Tiekom tih pedeset godina, koje su iztekle od proglašenja sjedinjenog talijanskog kraljevstva, porasla je ne samo sila i blagostanje naroda, nego su narasle potrebe i ambicije, koje su osim Talijana i drugi narodi dužni da ih nose. U politici naime, u većem stupnju nego u prilikama privatnog života, ovisna je „jednica“ od svoje okoline. U Evropi, koja je podijeljena u dvie velike konkurentne državne koalicije, mjere se uplivi države, ne samo po vojnim i materijalnim silama, nego i položajem, koji ista zauzima u sili i iskrenom prijateljstvu srijateljenih država. Premda je ta slava izljez njihova srca i premda ne nastoje zlorabiti je u svrhu političku, ipak ne smije biti narodu talijanskom svedjedno, kako će se za vrijeme te slave njihovi prijatelji vladati i hoće li prisunoću svojom pokazati ljjeti, da su pripravni solidarno sa Italijom živjeti.

Te težnje i želje neće biti podpune. U državama, koje su srijateljene sa Italijom pobudila je ta slava liep odziv i ćestitanja, ali ni jedan vladar od njenih saveznika ne može doći. Posjet cara i kralja austro-ugarskog nisu niti očekivali, ne samo stoga, što je vladar preslab i što Austrija posjeduje karakter ćisto katolički, koji još nije dozvolio i ne dozvoljava formalno priznanje zauzeća sv. Stolice, nego i poradi toga, što se dobro zna, da je za Beć ova godina gorka uspomena na izgubljene provincije.

Moguće je od srijateljene države zahtjevati, da zaboravi na neprijateljstvo, da se u istinu odreće prava na izgubljene djelove, no tražiti glavara zemlje, da u toj slavi prisustvuje — ne može se, jer bi to protunaravno bilo.

Mjesto toga računalo se sa priličnom sigurnošću na njemačkog cara. Za njeg ta godina ni u pogledu Metaka, ni zauzeća Rima, ne znači ništa. Njemu nije to žalostna godina.

Dinastija Hohenzollerovalca je protestantska i već je formalno priznala aneksiju Rima. Vjest dakle, da niti car Vilim ne će doći, premda mimolazi Italiju na putu u Krf, pobudila je veliko ogorćenje.

Uzroci, poradi kojih car Vilim, uza svu prikladnost, posjetu Kvirinala napušta, zamašne i ozbiljne su naravi.

Njemačka je odlučila uzprkos nastojanja liberalnih slojeva, a za volju Austrije te na molbu Vatikana, da tu slavu ne počasti glavrom svoje zemlje. I oni vide u ovoj godini žalostnu godišnjicu poniženja Stolice sv. Petra.

Sva je prilika, da poradi tih događajja do ukinuća trojnog saveza ne će doći. No u ma-

nifestaciji naroda talijanskog, na kojoj će predsjednik franczke republike prisustvovati, moglo bi doći i do toga, pogotovo, ako se sjete Napoleona II. i III., koji su im k sjedinjenju dobro pomogli. Bez pomoći Franczke sigurno ne bi niti do danas bilo sjedinjenje kraljevstva talijanskog. Stoga bi to bilo posve naravan događaj, kad bi ova godišnjica dovela Italiju na put k povratku starim prijateljima i prirodinim saveznicima... Poljski S. K.

Za pok. Nikolom vit. Daparom.

Benkovac, 19. ožujka.

Što je, tko je bio Niko vitez Dapar i koliko je objubljen i cijenjen bio pokazalo se najbolje jučer pri sprovodu njegovu. To je bila prava, impozantna manifestacija obće sućuti, obće žalosti radi gubitka ćovjeka, koji se je svom rodnom mjestu, svome pućanstvu i narodnoj borbi za prava domovine bio posvetio svom ljubavlju i ođanoću pravog hrvatskog sina.

Sprovod bio je sjajan, saućešće veliko, saućestvovanje izvanredno brojno. Iz varoši, iz okolice, iz daljih strana mnogi pohriše i kao pojedinci i kao ođaslanstva, da se pridruže tužnoj povoci sprovoda i da tako izkazuju posljednju počast nezaboravnom pokojniku. — Na dugo bismo išli, kad bismo napomenuli pojedina zastupstva, dosta je reći, da se je tu vidjelo zastupano sve što je boljega i ođabranjega u našoj pokrajini.

Na groblju nad liesom progovorio je najprije obć. načelnik g. Novaković. Govorio je s osjećajem i iztakao sve vrline i zasluge milog pokojnika. Govor je bio pomjivo saslušan i završen obćim ođazivom na poklik: Slava!

Za gosp. načelnikom govorio je Dr. Franc Dulibić, kao član ođaslanstva šibenskog „Hrvatskog Sokola“. Njegov govor glasio je ovako: „Tužni zbor! Hrvatska ođaćina tu guje nad otvorenim grobom dćiđna sina, ćarkog rodoljuba, uzor-značajnika Nike Dapara! Od najmladjih dana do duboke starosti Niko Dapar stajao je u prvim redovima u borbi za narodna prava. Zatoćnik oduševljen, nepokolebiv, neumoran rudišio na polju javne djelatnosti i uprave. Njegovie riedke vrline, istinski osjećaj ljubavi prema domovini i narodu, pospuno poznanstvo narodnih prilika, duboku pronicavost uma, a nadasve svetlost njegova značaja hrvatski je narod visoko cienio i ođabrao ga svojim vođjom, načelnikom, zastupnikom, oćcem svojom.

I takav je bio Niko Diko Dapar prama svome narodu. Uvijek prijazan, susretljiv, blag, uvijek spravan da pruži pomoćnicu ruku, spravan da svjetom i djelom samo dobro učini. Za narodnu stvar kako nije štedio truda, tako je znao darežljivom rukom ođaćenika u svakoj prigodi da se ođlikuje i prvi ođazove.

Hrvatski Sokol u Šibeniku na osobit način žali i oplakuje smrt prezasluzenog rodoljuba, svog milog kuma Nike Dapara, koji se je onom ljubezivosti, što mu je svedj bila prirodjena, odmah ođazavo molbi šibenskih sokolova, da sa svojom milostivom gospodjom kumuje pri posveti barjaka.

U ime Hrvatskog Sokola u Šibeniku razstajem se s Tobom, dćiđni rodoljube, na ovom tužnom pragu! Dok bude Hrvatskog Sokola u Šibeniku, vazda će harnoću i poštovanjem ćuvati Tvoju milu uspomenu. Tebi, svome milom kumu, šibenski sokolovi kliču: „Slava, Slava, Slava!“

I ponovni obći poklik „Slava“ ođjekne krajem, a sa groblja razidjose se znanci, prijatelji i ćtovatelji ćestitog pokojnika, da u srcu svome goje svedjernu uspomenu njegovu.

Slava Nikoli vitezcu Daparui!

Upit

zast. dra. Dulibića I drugdva ua Njegovu Preuzvišenost gosp. ministra trgovine o uzpostavljenju direktnog telegrafičnog spoja između Šibenika i Trsta.

(Prikazan u sjednici 10. veljače 1911. car. veća).

Dok gradovi za promet i trgovinu manje važni posjeduju odavna direktnu telegrafičnu vezu sa Trstom, šibenska luka, uza svu potrebu, sva nastojanja i molbe, nije mogla da takav za razvitak trgovine i prometa toli nuždan spoj postigne.

Da se uzmogne valjano prosuditi od kolike je potrebe i koliko vrijednost direktni telegrafični spoj sa Trstom ima za Šibenik, za trgovinu i promet uoće ke kao i za plovidbu napose, dosta je, ako se uoči, da je Šibenik odmah posle Trsta najveća izvozna luka ove države.

Iz uredoavnih statističkih podataka, koji su sadržani u tablicam prilozimim vladinoj zakonskoj osnovi glede pogođbe između vlade i parobrodarskog društva „Dalmatia“ (Br. 1091 priloga stenogr. zapis. zast. kuće XX. zasjedanje 1911., strana 28.), proizlazi, da je izvoz iz Šibenika po moru g. 1908. iznosio ništa manje nego 1.556.536 metričkih centi, što nijedna druga tuземna luka — izuzam Trsta — nije ni približno dostigla.

Uza svu tu radostnu pojavu, uza sve zadovoljstvo, što se sa svju strana iziće radi trgovačkog i industrijalnog razvitka grada Šibenika, čija občina broji do 30.000, a sam grad do 14.000 stanovnika, šibenska je luka u svakom pogledu od vlade zapuštena, jer ne ima dobro uređenih obala, ne ima brzih parobrodarskih sveza, ne ima svog lučkog poglavarstva, ne ima direktne brozovane sveze sa Trstom, ne ima toliko drugih ustanova i uređaba, koje su kadre, da promiču trgovinu i promet.

Nije treba da se ovdje polakno razloži, da nestajice direktne a po tom hitrije telegrafične sveze sa Trstom i preko Trsta sa trgovačkim središtima teško štetiđu trgovinu i promet i sprečava daljni uspešni razvitak Šibenika. Čudnovato je stoga, da u danušnje doba, kad se moramo tužiti radi pasivnosti trgovačke bilance monarhije, ne poduzimlje se nikakva mjera u svrhu promicanja trgovine, ne pruža se nikakva pomoć onlje, gdje inače postoje svi uvjeti za daljni razvitak našeg izvoza.

Ipak direktni telegrafični spoj između Šibenika i Trsta ne bi zapao državu niti novičica više. Postoji već kabel između Šibenika i Pole, ali se isti upotrebljava izključivo za transmisiđu brozavjaka iz Bosne preko Šibenika. Nu i bez obzira na to, mogla bi se sasvim dobro upotrebiti jedna od onih linija, koje već postoje između Šibenika i Zadra, za direktni telegrafični saobraćaj između Šibenika i Trsta preko Zadra, a da se tim ne bi štetovalo bitnim interesima drugih mjesta.

Na temelju svega toga dužni su potpisani postaviti ovaj upit:

Jeli Vaša Preuzvišenost sklona, da izdade potrebitne odredbe, da se što prvo uzpostavi direktni telegrafični spoj između Šibenika i Trsta u interesu trgovine i prometa?

HRVATI! KUPUJTE ŽGICE „SV. ĆIRILA I METODA!“

Budući nadzornik za ribarstvo.

Nakon punih 16 godina nadzornikovanja, radi bolesti g. ribarski nadzornik za ribarstvo kod Pomorske vlade, Petar Lorini, zatražio je umirovljenje. Ne ćemo danas, da iziće niti zasluđe, a o pet ni pomanjkanja ovoga Ćovjeka za podignuće našega ribarstva, već ćemo samo napomenuti, da smo se mi od njega puno nadali, i da nije tim nadama odgovorio. Tomu je valjda doprinio nešto i naš bukovatski sustav, kojemu se je iza nastupaj službe Lorini bačio sasvim u naručaj, da samo po njegovoj shemi radi.

Tko bi imao biti zamjenikom g. Lorina? Razni su glasovi o tome, a razna su i mnienja. Jedni su, da re ovo važno mjesto opet dade jednom praktičnjaku, a drugi, da se, kako je ušlo u običaj, povjeri jednom pravniku.

Nama se Ćini, da su i jedni i drugi na krivome putu.

Svaki onaj, koji se ozbiljno bavi proučavanjem naših ribarskih prilika mora da zna, da se naše ribarstvo, pa ma s koje ga strane mi uzeli, nalazi u veoma kritičnim prilikama. Mi opažamo, da koli zimsko, toli ljetno ribanje gidomice i danomice nazaduje, tako da smo uslovanii ovome posvetiti osobitu brigu.

Do danas celokupni rad pomorske vlade, g. nadzornika za ribarstvo, ciljao je

na to, da se što moguće više eksplotiše naše more, izim jedine zabrane, a i ovo netemljite gledi rebanja gavuna-menula gira. (Smaris alcedo).

U ovu svrhu osnovane su i neke nepotrebne ribarske zadruđe. U jednu rieć, išlo se je za tim, da svak postane ribar, pak i onaj, koji tome nije ni dorastao. Radeći u ovom smjeru, zaboravilo se je na drugu mnogo i mnogo važniju stvar, a to je proučavanje našega mora, ne u strogom smislu rieći, već samo onoga, što se na ribarstvo odnosi. Danas kako smo gori naveli, opaža se velike razlike pri ljetnom i zimskom ribanju bilo glede kvaliteta bilo glede kvantiteta, nego li je to bilo nazad 15—20 godina, pa to svakog onoga, koji ozbiljno proučava naše ribarske prilike baca u zabrinutost.

Istina je, da je more bogata njiva, koju niti oremo, niti kopamo, a ipak nam plodi, ali je istina i to, da se svemu jedan dan dođe na kraj, pa tako i povjest ribarstva nas uči, da mi moramo našem moru posvetiti osobitu brigu, ako ne želimo, da nas jedan dan, koji se postepeno i rek' bi neopažljivo primiče, zateče nenadnja. S ovog razloga mi moramo da promjenimo pravac našega rada na ribarskom polju i da predamo kormilo u ruke Ćovjeku, koji će proučavajući faunu i floru našeg mora udariti nam pravac novom djelovanju. Ne mislimo ovim, da se ono što je do danas dobra učinjeno zabaci. Mi želimo, da se stručno-znanstvena sprema spoji sa praktičnom. Za uspjeh smo tada sjeurni. S ovog razloga, ako želimo izbjeći katastrofi, koja nam se, kako rekosmo, kao neopazjena primiče, mi moramo mjesto ribarskog nadzornika dati Ćovjeku, koji je znanstveno izobražen i koji je proučio, ili barem ima temeljite nađe da će proučiti dobro faunu i floru našega mora onoliko, koliko je po razvoj ribarstva nužno, te udariti nove temelje i nov pravac kojim će nam bit krenuti i raditi.

Baciti se pak sasvim u teoriju ne stoji, te se mora uz bok ovom Ćovjeku postaviti i dovoljan broj praktičnih ljudi, koji će mu biti pomagači i donosioci onog materijala, koji mu treba, e da ga on temeljito sa znanstvene strane prouči.

Ćast svaka pravicima, ali nama se Ćini, da se naše more danas ne kupuje, ni ne prodaje, da se na njemu niti radi njega ne vode nikakove parnice, a ako kod pojedinaca radi privatnog posjeda ima parbe, to opet nije pozvan ribarski nadzornik, da ih rieši, jer i ovako i onako riešavaju se pri zadnjoj molbi na Vrhovnom sudu, te stoga pravniku u koliko mu fali stručno-znanstvena ribarska sprema, ko ribarskom nadzorniku ne može da bude mjesto.

Praktičnim pomoćnicima stručno-znanstveno izobraženog ribarskog nadzornika, nazovimo ga tako, osim drugoga imao bi biti zadatak, da prouče prilike ribara i sadanje načine rebanja, te do danas obstojeće zabrane i da sve to bude osnovano na znanstvenoj bazi i da ima vrijednosti i sa praktične strane, jer, a vara se tko misli drugačije, većina današnjih zabrana, jako je slabo opravdana, bilo sa znanstvene, bilo sa praktične strane.

S ovog razloga i novi ribarski zakon, koji ima doći pred parlament, ne bi imao biti glasovan sve dotle, dok se temeljito svaka ne prouči, a to će se moći postignuti, kao i sve što smo naveli, samo onda, ako se dio ribarski na pomorskoj vladi temeljito i korenitno preuredi; ne pazeti na osobe, ni na preporuke, već ako se bude tražilo najposobnije.

Kako je do danas išlo, išlo je zlo, a to zlo, dok smo još na vrijeme, moramo popraviti.

Kako je u Istri.

Njemački delegat dr. Grabmayer, kazao je nedavno u delegacijama, kako Talijani u Istri nepravedno postupaju spram svojih suzemljaka Hrvata. Talijani u Istri, premda u manjini, pružaju žalostan primjer svoje narodne prejeranosti. U istarskom zemaljskom saboru i na školskom polju, a mi dodajemo i na svim ostalim kulturnim poljima zapostavljeni su Hrvati i Slovenci. Talijani, da će morati Slavenima u Primorju dati ona prava, koja im po zakonu idu. Tako je od prilike govorio delegat dr. Grabmayer.

Ove pravedne rieći izrečene po Ćlanu onoga naroda, koji nama Hrvatima nije ni najmanje sklon, proizvele su u Ćitavom Primorju, a osobito u našoj Istri duboko dojam. Te su odriešite rieći Talijane vanredno upekle. Oni se uzvropoljili, a njihovi kaponje, udarili u novinara na Hrvate da obrane svoj i svojih prištaša postupak protiv Hrvata.

Prema tomu stvari se nalaze u istom stanju kao i prije Grabmayerovog govora. Zasljepljena talijanska gospoda ne će da Ćuju o kakvoj ravnoopravnosti, oni hoće da vladaju i

to sami, bez slavenske kontrole. Hrvatske Ćičine nemaju ni danas jošte odobrenih proračuna, a sva je prilika, da ih tako brzo ne će ni dobiti. Hrvatske molbe za ustanovljenje i slovenskih škola leđe još uvijek u ladici talijanskih prisjednika u Poreču, a sva je prilika, da će još dugo vremena ležati tamo neriešene. Jedno je se ipak postiglo: istarsko je pitanje prešlo uzke granice naše pokrajine i nametnuto se višim i odlučujućim krugovima. Ti su krugovi danas prinudjeni, da se tim pitanjem bave. Oni ga više ne mogu skiniti s dnevnog reda. Hoće li se pak to pitanje riešiti povoljno ili nepovoljno po nas Hrvate, ovisit će o našoj uztrajnosti, o našoj snazi, odnosno pomoći, koju će nam na vrijeme pruziti ostala naša hrvatska braća.

Natrag par godina, Talijani prinudjeni silom prilika, morali su pristati na nekakav sporazum s Hrvatima. Glavne točke toga sporazuma postale zakonom, pa je svak oćekivao, da će se i izvršiti. Kad tamo, Talijani prezeše zakone i pravila što su ih sami odobrili, te se postavili na stanovište niekanja Hrvata i njihovih prava. No svak pametan uvidja, da prije ili kasnije, sankcionirani će zakoni morati da stupe u krepot. To znadu Talijani, ali ipak ne popuštaju, već se iz svih sila trse, kako bi riešenjem toga pitanja što duže otegli. A zašto to Ćine?

Po zakonu zemlja bi morala preuzeti pod svoju pravu gotovo sve škole, što ih održava naša družba sv. Ćirila i Metoda za Istru. Većina tih škola nalazi se u mjestima, što ih Talijani odavna svotajaju za sebe. Ta su mjesta: Pula, Cres, Mali i Veliki Lošnj, okolica Labina, okolica Poreča, Pule itd. Te su škole Talijanima trn u oku i oni jedva Ćekaju, da ih nestane. Oni su u svoje doba javno govorili, da ih naša družba ne zabrinjuje. Oni da poznadu Hrvate, koji planu kao slama, da onda na jednom utrne u njima svaki zanos i oduševljenje. Tako će se, oni mišljahu, dogoditi i sa družbom. Hrvatski je narod malen, on imade mnogo drugih potreba, pa će mu u brzo dođivajati davati novac za družbu. No u tom su se prevarili. Hvala poštivnosti našega naroda, družba sv. Ćirila i Metoda za Istru napreduje od godine do godine sve to više. Družba napreduje, ali ipak ne toliko, da bi mogla udovoljavati svim prosvjetnim potrebama našega naroda u Istri. Imade još mnogo i to vanredno izloženih krajeva u Istri, gdje naš narod već godine i godine uzalud vapi za školom. U sadanjim prilikama naša družba ne može za te krajeve učiniti ama baš ništa. Samo u slučaju, kada bi barem jedan dio sadašnjih družbinih škola prešao pod upravu zemlje, družba bi tako razterena mogla, da zadje u one tužne krajeve, gdje vjei tolik naš zapušteni narod. Talijani to znadu, pa zato ne će, da se družba raztereti barem do tada, dok u rećenim krajevima „Legge Nazionale“ ne izvrši svoje znanodrujeće djelo. Time se Ćitavomu hrvatskom narodu bez razlike stranaka i mišljenja nameće dužnost, da upravo u ovim Ćasovima poradi za istarsku družbu, više nego li je to Ćinio do sada. O hrvatstvu Istre danas već nitko ne sumnja; a i svakomu, u koga sn oći zdare jasno je, da je Istru Hrvatska zemlja. Njezin odnošaj spram matere zemlje sve je drugo nego li bezdan; političke prilike u kojima žive istarski Hrvati, ako i nisu sjajne, ipak su takove, da ih pametan narod uz jaku pomoć svoje braće može iskoristiti na korist, na slavu i veličinu sveukupne hrvatske domovine. Ali zato treba da svi Hrvati imadu pred očima našu družbu, njezinu uzvišenu svrhu i velike njezine potrebe, pa da se što Ćešće sjetie i daštim doprinosima, koje će kao dobra uložena glavnica donieti narodu već u došledno vrijeme velike dobiti. Napried za Družbu!

I dok s jedne strane ove mjere rado pripisuju skorome putu sultanovu u Albaniju, tvrdi se opet s druge strane, da je nuđu izaslanska Ćeta izazvalo nesigurni položaj u Albaniji. Spouzdana se strane doznaje i to da će u najskorije vrijeme usliediti poziv rezeravata iz razliĆitih malo — azijskih okruđa. Konferencija stranaka u Beću. Ministar predsjednik Bienerth, pregovarao je sa predstavnicima parlamentarne radne većine o programu rada zastupniĆke kuće, koji je bio podnešen konferenciji stranaĆkih vodja, juĉer u utok.

Ministar predsjednik Bienerth, pregovarao je sa predstavnicima parlamentarne radne većine o programu rada zastupniĆke kuće, koji je bio podnešen konferenciji stranaĆkih vodja, juĉer u utok.

Ministar predsjednik Bienerth je o demontirao viesti o raspustu komore. Istodobno govorio je o državnim nuđama, koje najprije trebaju, da budu riešene. Medju tima u prvom redu je proraĉunski provizorij i zajam od 75 milijuna za saniranje financija. Barun Bienerth je osobito naglasio nuđu, da ovaj zajam bude što prije potvrđen, obzirom na sadanje povoljno stanje novčanoga tržišta, jer da bi kasnije riešenje moglo nanieti državu gubitaka.

U razpravi, koja se je razvila, krĆanski socijali i Poljaci odobrili vladine predloge, doĉim njemaĆki liberalci iznesoše neke prigovore. Konaĉna odluka pasti će na konferenciji stranaka.

Doznaje se, da je u istoj konferenciji ministar željeznica Glombinski najavio, da je gotova osnova o lokalnim željeznicama, Ćija će gradnja stajati 231 milijun K.

Parlamentarni položaj u Austriji. Sada je već jasno, da podupni proraĉun ne će biti gotov do konca oĳujka, te da će biti potrebni budgetni provizorij. Sada postoji namjera, da se predje preko vladine osnove, koja traži zajam od 76 milijuna, te da se potakne iz samog odbora predlog, da se poslie Uzkrsa podnese novi zakon o zajmu. Ovo se Ćini kao tratenje vremena, jer napokon nije osobito važno, na koji naĉin da kuća odobri zakon. Što se tieĉ obstrukcije socijalista i Ćeha u vojnom odboru, to krĆanski socijali nisu voljni pred njima uzmaknuti, niti dopustiti, da se povuĉe osnova o bojovniĆkom sboru. Oni na mierjavaju, kako javlja njihovo glasilio „Austrija“, žestoko se uzpostaviti tomu odporu, te sve poduzeti, kako bi se vojna osnova riešila prije Uzkrsa. Ista odlučnost oćekuje se od vlade, kojoj mora biti još više do toga stalo, da vojni odbor što prije rieši svoj posao.

Pitanje talijanskoga pravnaĉke fakulteta. Više listova iz Beĉa javlja, da su visoke beĉke osobe uplivala kod talijanskih zastupnika, da je bolje, da se pitanje talijanske pravne fakultete rieši nakon Uzkrsa. Ustanovljuje se, da to nije bio nitko drugi do li ministar nastave Stürgħ. Ali talijanski zastupnici odklonili su te predloge te su zatražili, da predsjednik zastupniĆke kuće stavi pitanje talijanske pravne fakultete na dnevni red odmah iza prvoga Ćitanja zakonske osnove o kontingentu novaka.

Korak k miru naroda. Gvoz engljeĉkog državnog tajnika Greya o savezu između Amerike i Engljezke pobudio je veliku pažnju. Amerika i Engljezka sporazumiše se, da neće nikada više ratovati nego Će riešavati sve razmirice obraniĆkim sredim. Londonske novine iziĉu, da je ovo prvi orijaški korak k miru naroda.

Proslava stogodišnjice na Visu. Dne 13. ov. mj. Ćedno se obavila proslava stogodišnjice engljeĉko-francuzko-talijanske pomorske bitke pod Visom. Vriedno je spomenuti, da Engljezka, Francuzka i Italija misle skupa podignuti spomenik ua viškom engljeĉkom grobištu poginulim junacima u viškoj bitci god. 1811.

Iz hrvatskih zemalja. Premiera Hatzeove opere „Povratnik“ u Zagrebu ustanovljena je za utokak 21. o. mj. Najbolji dokaz kakav je interes u občinstvu za ovu operu jest taj, da su već sva mjesta u nedjelju i ponedjeljak bila izkupljena.

Bosanski sabor svršio je razpravu o proraĉunui financiulne uprave, a po tom jednoglasno usvojio rezolucije proraĉunskoga odbora, medju potonjima jednu, kojom se vlada pozivilje, neka podastre osnovu zakona glede normiranja uvjeta, uz koje se u buduće imaju Ćivnici primati u bosansko-hercegovacku službu; zatim osnovne zakona glede revizije zemljarije i kućarice, kao i kevarice prema naĉelu progresije; nadalje rezolucije glede popisa duhanških Ćiena kod uvoza macedonskoga duhana za poboljšanje kvaliteta hercegovackoga duhana, kao i glede namještenja muslimanskih radnica u tvornicama duhana.

Po tome je sabor uzeo u pretres poglavlje zemljarije i kućarice, kao i kevarice prema naĉelu progresije; nadalje rezolucije glede popisa duhanških Ćiena kod uvoza macedonskoga duhana za poboljšanje kvaliteta hercegovackoga duhana, kao i glede namještenja muslimanskih radnica u tvornicama duhana.

PolitiĆke viesti. Ratne pripreme u Japanu. Moskovski listovi javljaju, da se Japan silno priprema na rat. Svaki dan idu Ćete u Daljni i Port Artur. Na željezniĆkim razkrižjima diđu se vojarnice. Kinezi radnici su odušteni, te njihovo mjesto zauzimaju japanski vojnici. Japanski Ćinovnici od intendanture kupuju u sav mah blagosti i žito privatnika. Skorih dana Će iz Nagasakia biti odposlana još jedna divizija.

Ruske Ćete u Albaniji. Premda prema pisanju turskih novina, koje vrlo optimistiĆki promatraju položaj u Albaniji, nema tobože nikakvih bojazni od ustanka, ipak se turske trupe sve više koncentriraju baš u Albaniji.

PolitiĆke viesti.

Ruske Ćete u Albaniji. Premda prema pisanju turskih novina, koje vrlo optimistiĆki promatraju položaj u Albaniji, nema tobože nikakvih bojazni od ustanka, ipak se turske trupe sve više koncentriraju baš u Albaniji.

Po tome je sabor uzeo u pretres poglavlje zemljarije i kućarice, kao i kevarice prema naĉelu progresije; nadalje rezolucije glede popisa duhanških Ćiena kod uvoza macedonskoga duhana za poboljšanje kvaliteta hercegovackoga duhana, kao i glede namještenja muslimanskih radnica u tvornicama duhana.

brovniku, Splitu, a po svojoj prilici i u Šibeniku. U Split ču doći početkom svibnja i dat će samo 12 večeri. U repertoiru su: U dolini (D' Albert), Oganj (Bersa), Povratak (Hatze), Hoffmanove priče (Offenbach), Madam Butterfly (Puccini), Suzanina tajna (Wolf-Ferrari), te opere: Slipeći miš i Bebica, Eventualna i Thomasova Mignon. — U Sarajevu se je sastavio odbor od najodličnijih ličnosti (Hrvata, Muslimana i Srba), koji će se brinuti, da i sa materijalne strane ovo gostovanje uspije.

II. hrvatski svesokolski slet. Da ovaj slet u svakom pogledu što bolje uspije, odlučio je „Hrvatski Sokolski Savez“, da budu sva hrvatska sokolska društva pregledana i upućem po posebnim preglednicima, koje će odrediti savezni tehnički odbor. Pozivlju se stoga sva sokolska društva, da u što kraćem roku jave „Savezu“, kada i na koje vrijeme ih može savezni preglednik posjetiti.

Iz grada i okolice.

Gosp. Mika Katarivas diplomirani i koncesionirani učitelj plesa, poznat već kod nas i po cijeloj Dalmaciji, kani u ovom gradu otvoriti plesnu školu početkom travnja za nekoliko dana. Gdje će se tečaj pouke održavati bit će naknadno objavljeno, Potanje obavijesti zanimajući mogu dobiti u knjižari gosp. Ivana Grimani.

U političkoj službi. Ministar unutrašnjih posla odobrio je: da se namjesništveni savjetnik i upravitelj kotarskoga poglavarstva u Šibeniku, Josip vit. Rešetar pozove na službovanje kod Namjesništva, da se kotarski poglavar Božo Kalebić premjesti iz Sinja u Šibenik, a namj. perovodju Filaussa dodijeli je kot. Poglavarstvu u Šibeniku.

Glavna ulica poljepšava se ovih dana novim krasnim dućanom, t. j. drogerijom ukusno uređenom, što ju zbog premještenja otvara u pomešću, gdje je prvo bila podružnica Hrvat. Vjeresijske Banke (sučelice dućanu R. Vlahov) gosp. Vinko Vučić. Liepo je i milo vidjeti ovakovo poljepšanje naše glavne ulice, koje će još većma odskočiti, kad se uredi, dotično obnovi u njoj pločnik. Ali tome nije moguće doskočiti sve dotle, dok se ne riješi višecje pitanje o rekonstrukciji gradskog vodovoda, ljer je jedna radja s drugom užo skopčana.

Rekonstrukcija gradskog vodovoda. Za ovu toli nužnu radnju, kako je obće poznato, naša se je občina svojski zauzela i na tome radi već četiri godine. Sad se radi o tom da se izviješite potrebna sredstva od zanimanih oblasti, t. j. u prvom redu subvencija od države pa i od pokrajine, Nego, kako uvijek, tako i u ovom pitanju, kad se radi o novčanim doprinosima sa strane države, stvar lije sporu. Ali svako otezanje može da se ljuto osveti, jer je ovdje po sriedi jedna životna potreba cijelog grada, koji s oskudice vode može da grdno strada. Upozorujemo c. k. Namjesništvo, preko kojega je se občina na zanimana ministarstva obratila, na ovu sponost i otezanje u rješanju tako važnog posla, e da ono sa svoje strane prikaže, kako gradjanstvo Šibenika zadrinuto gleda u budućnost obzirom na pitanje vodne obskrbe i kako neustrpljivo čeka, da se bar za ovakovu silnu potrebu pokaže spremnosti i sklonosti, da joj se doskoči.

Učiteljsko društvo za grad i kotar Šibenik obdržaje ovih dana (na 25 t. mj.) obću svoju skupštinu svrhom, da se što bolje uredi i da poprimi shodne odluke glede jedinstva i složna rada cijelog učiteljsva u pokrajini. Vrlo pohvalno! Uvjereni smo, da ne bi bilo nikad ni došlo do razciepa u učiteljsvu, da se nije sa stanovite strane u nj bacilo sjeme razdora radi lično-stranačkih interesa, da se spase pred javnošću osobe, koje su se htjele prikazati prijateljske učiteljsva, a onamo nisu imale ni nego rieči poruge i poniženja i uvrede. — Nego, hvala Bogu, sve se je očitovalo tako jasno, da već o tome nije vrijedno tupit pera, a i učiteljsvo je već razumljivo tko mu je pravi prijatelj. Nadamo se, da će nastojanje za jedinstvom i slogom ovog zaslužnog staleža podpuno uspijeti, što od svega srca želimo!

Obalne radnje. Obala na pristaništu Makale s onom na štaciji zvatom obala „Ugljena“ brzo će se spojiti, jer su radnje tako uznapredovale, da bi do koji mjesec mogle biti dovršene, ako ne bude zavlčenja i ako se uređenje Vruļa obavi hitno, kako to prieka obće-zdravstvena nužda zahtjeva. — Nego svršetkom gradnje nih obala Šibenik još ništa ne će dobiti u pogledu lučko-obalnog razvika, jer je više manje onaj cio prostor i prije uređenja tih dviju obala bio jednako upotrebljen za promet i trgovinu, kó što će bit upotrebljen i od sad. — Ono, što je Šibeniku od glavne potrebe to je uređenje i proširenje obale od glavnog pristaništa do lučko-

zdravstvenog ureda, obale, koja u današnjem stanju pruža ne samo najeklatantniji i najzahtojniji prizor zapaštenosti, već je u svojoj trošnosti i slabosti grozno opasna. Pomorskoj je vladi to za cijelo vrlo dobro poznato, pa za to za svako zavlčenje s dotičnim radnjama i za svaku posljedicu gradjanstvo će uvijek smatrati nju odgovornom.

„Šibenska Glazba“ udarat će birani program na 25 t. mj. na Blagoviest, i to na mjestu, koje će se prema vremenu odrediti.

Gosp. Antun vitez Ströll, pokrajinski školski nadzornik, imenovan je dvorskim savjetnikom. Na visokom odlikovanju, vrlo školskom starješini, osobitome prijatelju našeg grada, čestitamo.

U fond mjesnog kluba „stranke prava“ dopriniješe, da počaste glavu uspomenu pok. Ivane Škarpe gg. Dr. Ante Dulibić K 4, Dr. Mate Drinković K 4. Plemeniti darovateljima, upravni odbor najtoplije zahvaljuje.

Pokrajinske vijesti.

Tramway Split-Trogir. Privatni konsorcij za gradnju ovog tramwaya ustupio je, kako smo već javili, sve svoje osnove i nacrt splitskoj občini, u svrhu, da ona pokuša sreću, ne bi li u Beču izposlovala barem dozvolu za predgradnju. Splitsko občinsko upraviteljstvo kani ovo pitanje donieti pred više, da ono izreče odluku. S druge strane pak vele da će u svibnju biti podastri ministarstvu željeznica svi projekti za željezničku prugu Split-Trogir i preporuča za to občinskom upraviteljstvu, da se požuri — jer bi inače moglo biti prekasno.

Poglavar gradjenvog odsjeka u Splitu. Dosadašnji poglavar gradjenvog odsjeka kod kot. poglavarstva u Splitu nadinž. A. Savo premješten je na namjesništvo, a na njegovo mjesto imenovan je nadinž. K. Musanić. Ovo je imenovanje popraćeno obćim zadovoljstvom u Splitu, jer je g. Musanić poznat kao osoba svestrano i stručno obrazovana koja je i ovdje u Šibeniku bila obće cijenjena.

Propis za prolaženje kroz tiesnac Sv. Antuna kod Šibenika. Pomorska Vlada u Trstu razaslala je ovu objavu, pomorcima na znanje i ravnanje:

1. Kao granica ovoga tiesnaca s obzirom na ova pravila ima se uzeti s jedne strane crta, koja spaja „Rt Jadrija“ sa svjetionikom „Ročni“, a s druge strane „Rt Turan“ sa svjetionikom „Paklena“.

2. Prometom kroz tiesnac Sv. Antuna ravnaje dvie stanice, koje će davati dotične znakove. Unutrašnja stanica biće postavljena na tvrđjavi „Sv. Ane“ a izvanjska na tvrđjavi „Sv. Nikola“.

Prva označavaće brodovima, koji budu izlaziti, a druga brodovima, koji budu ulaziti, da li je tiesnac slobodan ili zatvoren. Znakovi su ovo: „Slobodno!“ — danju: dvie crne kugljie jedna iznad druge; noću: dvie zelene svjetlosti jedna iznad druge.

„Zatvoreno!“ — danju: crven svjetlost sa vrhom prema gore; noću: dvie crvene svjetlosti jedna iznad druge.

3. Parni brodovi, koji budu veći od 200 i jedrenjače koje budu veće od 100 bruto tona, a tako i tegljenja, koja od glave teglača do kraja zadnjega tegljenog broda bude duža od 100 m., imaju za prolazka tiesnacem danju pokazivati međunarodnu zastavu „H“, a noću jednu crvenu svjetlost iznad biele svjetlosti.

Brodovi, koji budu izlazili, imaće da dadu taj znak neposredno prije rješena zadnjega užeta, a koji budu ulazili 5 do 15 časova prije nego li udju u ušće tiesnaca.

Odgovori li stanica: „Slobodno!“ tad brodovi mogu proći tiesnacem.

Odgovori li stanica: „Zatvoreno!“ ili ne pokaže li nikakav znak, brodovi moraje sa strane dole čekati, dok stanica ne podigne znak: „Slobodno!“ Brodovi i tegljenja gore naznačene veličine dotično dužine, budu li izvanka ulazili u tiesnac prije nego li stanica „Sv. Nikole“ bude pokazala znak „Slobodno!“ moraju se zaustaviti, čim stanica podigne međunarodni znak „M. N.“ ili do potrebe upozori ih, izpališvi topni hitac.

4. Brodovi i tegljenja, koji nemaju veličine dotično dužine, što je naznačena u 3 tački, smiju proći kroz tiesnac uvijek i bez obzira na znakove stanice; ali se moraju u svakome slučaju ukloniti izpred brodova, koji zavise od znakova stanice, a naročito moraju na ušćima tiesnaca paziti, da svima brodovima ostanu slobodan prolazak neposredno kraj sjeverno-zapadnoga bedema tvrđjave „Sv. Nikole“ kao i neposredno kraj „Rta Kriza“.

Brodovi, koji zavise od znakova stanice, imaju pri izvodjenju kretnja obznaniiti one brodove, koji im se moraju ukloniti, živjekom ili glasom svoju kretnju i sa svoje strane moraju preduzeti zgodne mjere, da se izbjegnju slučajni sukobi.

5. Za redovito obavljanje službe znakova na stanci država ne uzimlje na se nikakve odgovornosti. Voditelji brodova ostanu dakle usprkos ovome prometnome uređenju sami odgovorni za posljedicu, koje nastanu zbog toga što bude propuštena potrebna opreznost pri prolasku kroz tiesnac.

6. Prestupci protiv ovoga propusta, ukoliko ne budu potpadali pod kazneni postupak, kazniće se po ministarskoj naredbi od 30. septembra 1857. (D. Z. L. br. 198) novčanom globom do 200 K ili zatvorom od 6 sati do 14 dana.

7. Ovaj propis stupa na snagu 1. juna o. g.

Razne vijesti.

ŽENSKA GLAVA.

Napredak i naobrazba dovela je čovjeka do toga, da je u svem što rudi — jednostavan. Nema više onih komplikacija u nošnji ni ženskoj ni muškoj. Naše spretnosti opisivati će se u stoljeća unapried kao uspjele i zgodne, a najljepši dokaz će biti to, što će, ako se ne prevarim, potomstvo od potomstva hvaliti i nositi dotjeranu našu nošnju. Evo! Nije li šesir „mode de Paris“ elegantan i praktičan?

Nije tome dugo, kad se sa još tri prijateljice uputih u kazalište, da vidim razbojnički komad „Mladi Medard“ umjetnika Schnitzlera. Premda niesam bio samoubilački razpoložen, dosadjivale me te prijateljice i povedoh ih u kazalište. Pol sata smo se još prepirali pred kazalištem, hoćemo li u ložu, balkon, parter . . . Odlučimo u parter i jedva došli u vestibul. Kod blagajne sam saznao, da je sve razprodano, te da je još samo jedna loža u drugom spratu slobodna. Kupio sam je i sretni da je i to, dođosmo na mjesto. Moje tri liepe prijateljice zauzeše cijelo pročelje lože, a ja sam ostao za njima. Bilo bi to sve u redu, da te tri ljepotice niesu imale preliepe šesire, a svaki je od njih bio tako velik, da nam je tiesno bilo.

Zapitali delikatan, hoće li skinuti šesire!? „Zahvaljujemo, ne treba“ — odgovoriše u zboru . . .

Njima nije bilo potrebno, no — meni neizmerno.

Na posljedku niesam ni prava imao, da tražim, da te galerije raznolikosti posjeduju, budući da su poradi toga i doše, da pokažu svoj ukus. Razumije se, da su zahtjevi žene po ukusu, a ne po mogućnosti i potrebi.

Rekoše mi napokon, da je to nemoguće sada, jer bi trebalo frizuru promieniti, a to bi predugo trajalo. Svakako bi prije ostavile kazalište i „Mladog Medarda“, nego meni udovoljile.

U to se i zastor digno. Vidio niesam ništa, osim silnih ovih šesira. Pera, igle, igle, pera . . .

Kroz četvrt sata točno sam znao, koja ima kakvi šesir, znao sam dapače na pamet nabrojiti sve one igračke i — dosta mi je bilo.

Pokušah stajati na prstima, dizao sam glavu u vis, znjio se od muke — sve u ludo. Ništa drugo do — igle, perje, perje, igle . . .

Svršio je prvi ili treći prizor ili čin — ne znam, a ja zamolih moje prijateljice, da se poradi silne glavo bolje udaljim, te da ću po njih doći . . .

Pošao sam na večeru, a kad sam se oko 12. ure vraćao — sjedile moje tri gracije i plakale nad subdinom „Mladog Medarda“ nad žalostnim svršetkom cijelog personala, kojeg je autor, dokle sam ja spokojno večerao, nemilosrdno postrijeliao.

Naše brzojavke.

Politički položaj u Hrvatskoj.

Zagreb, 22. ožujka. — Politički je položaj vrlo zamršen. Tomašić lavira između Radića i koalcije. Sva je prilika, da će koalcija kapitulirati sporazumom sa banom.

Premijera Hatzeove opere.

Zagreb, 22. ožujka. — Sinoćnja premijera Hatzeove opere izpala je veličanstveno. Prava kulturna slava. Sve su ulaznice bile razprodane. Auktor je tnebrojeno puta izazvan frenetičnim odohranjenjem i nagradjen mnogobrojnim vjenicima. Dalmatinci darovare srebrni flvor-vjenac i stap od ebanovine. Na koncu predstave dočekala je auktora oduševljena masa pred Kažalite uz burne ovacije ponesoše ga ulicom.

Hrvatska tiskara (Dr. Krstelj i dr.) Vlastnik, i izdavatelj i odgovorni urednik: Josip Drezga.

Tiskanice

za obćine i župske uredne — dobivaju se — uz vrlo nišku cijenu u Hrvatskoj Tiskari - Šibenik

JAVNA ZAHVALA.

Svima onima, koji su u tužnoj prigodi gubitka našeg neprežaljnenog i nezaboravnog

Nikole Dapara

častili na svakom načinu njegovu uspomenu izkazom ljubavi i tuge te su tražili, da daju utjehe velikoj žalosti mojoj i rodbine iz svega srca izrazjem najsrdačnijiu zahvalnost.

BENKOVAC, 20. ožujka 1911.

Apolonija ud. Dapar za se i za rodbinu.

VELIKA ZLATARIJA Gi. PLANČIĆ Vis - STARIGRAD - Velaluka

Objava!

Zašto se ne obratite pri kupovanju vaših potrebitina ravno na tvrdu

Jaroslav Kocian

-- Tkaonica i odpravništvo --
Kronove u Met. (Česka).

koji zgotavlja i ima uvijek na skladištu sukna za odijela, zimsko kapute i t. d. Zajamčeno boje. Kanafasa, platna, flanela, ubrusa, ručnika, jastuka, porketa, — — — šifona.

Cienu sa najfjetinije.

Naručbe preko 18 kruna šaljam franko.

Tražite uzorke.

Može se dobiti 30 do 40 m. odpadka 3 do 15 m. dugog za 18 K do 25 prema vrsti

- Od odpadaka se ne šalju uzorci. -

Eugen Pettoello

Pribor satova, zlatarskih i optičkih predmeta i kineških srebrarija žlica, viljuška i noževa.

Zajamčena izradba sa 90 grama čistog srebra.

Pečata.

Svake vrsti rezbarije u kojoj mu drago kovini.

Dogati ilustrovani oleski. — — — — —

Šibenik, Glavna ulica, br. 128.

Novouredjena

Tvornica konopa Petra Kočevića iz Splita

u Murteru - Kramina

- - preporuča se gg. ribarima i trgovcima. - -
Cicene umjerene, postlužba brza.

Zahtjevaite cigaretni papir

„JADRAN“

U korist siromasne hrvatske školske djece u Zadru

— 20% od čiste dobiti

Najfinija vrst — Elegantno opremljen

Skladište na veliko:

Hrvatska knjižarnica V. Göszl - Zadar

8-30

HRVATSKA VJERESIJSKA BANKA

:: PODRUŽNICA ŠIBENIK ::

Centralka DUBROVNIK. Podružnica u SPLITU i ZADRU
DIONIČKA GLAVNICA 2,000.000 K
PRIČUVNA ZAKLADA U PRITUČICI 180.000

BANKOVNI ODJEL

PRIMA ULOŽKE NA KNJIŽICE U KONTU KURENTU I ČEK PROMETU; ESKOMPTUJE MJENICE, OBAVLJA INKASO, POHRANJUJE I UPRAVLJA VRIEDNINE. DEVIZE SE PREUZIMLJU NAJKULANTNIJE. IZPLATE NA SVIM MJESTIMA TU I INOZEMSTVA OBAVLJAJU SE
- - - BRZO I UZ POVOLJNE UVJETE. - - -

MJENJAČNICA

KUPUJE I-PRODAJE DRŽAVNE PAPIRE, RAZTERETNICE, ZALOŽNICE, SREĆKE, VALUTE, KUPONE. PRODAJA SREĆAKA NA OBROČNO ODPLAĆIVANJE. OSJEGURANJE PROTI GUBITKU ŽRIEBANJA. REVIZIJA SREĆAKA I VRIEDNOSTNIHPAPIRA-BEZPLATNO. UNOVČENJE KUPONA BEZ ODBITKA. - -

Velika tvornica tjestenine i mlinice za raznu hranu.

Pomoću najmodernijeg motora proizvadjaju svake vrsti ovog jestiva od najboljeg marsejskog griza kao i od dobrog i najfinijega
::: pšeničnoga brašna. :::

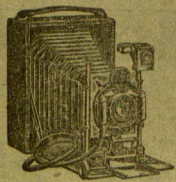
**Tvrđka Ivan Šupuk i brat
Šibenik**

Knjižara i papirnica

Ivana Grimani-a - Šibenik

preporuča p. n. obćinstvu svoj veliki izbor hrvatskih, njemačkih, taljanskih i francuzkih knjiga, romana, slovnica, rječnika, onda pisanih sprava, trgovačkih knjiga, uredovnog papira, elegantnih listova za pisma i razglednica. Prima predplate na sve hrvatske i strane časopise uz originalnu cijenu sa taćnim i brzim dostavljanjem u kuću — Velika zalihna svakovrstnih toplomjera, cviker-naočala od najbolje vrsti leća u svim gradacijama.

Vanjske narućbe obavija kretom-pošte.

Skladište fotografskih aparata i svih nozgrećnih potreština. — Preuzimlje narućbe svakovrstnih pečata od kaućuka i kovine. — Skladište najboljih i najjeftinijih šivaćih strojeva „Singer“ najnovijih sistema.

Velika tvornica voštanih svieća na paru Vladimir Kulić - Šibenik

Preporuča svoje proizvode p. n. gg. župnicima, crkvinarstvima i bratovštinama.

Nagradjena prvorazrednom diplomom i zlatnom medaljom na rimskoj izložbi poljodjelstva i obrtnih proizvoda.

Krvati! Pomozite „Družbu sv. Ćirila i Metoda“!

TVORNICA PAPIRNATIH VREĆICA

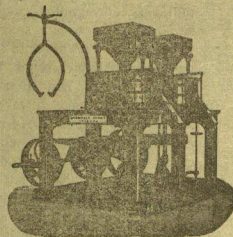
- ANTE ZORIĆ — ŠIBENIK — (DALMACIJA) -

Tvornica je uredjena sa svim potrebnim strojevima Izradjuje vrećice u svim velićinama i u svim bojama. Ovo je prvo i jedino domaće poduzeće ove vrste. Ciene su vrlo umjerene, te domaći potrošioći ne će imati razloga, da pored domaćeg poduzeća služe. se iz vana.

- - NARUĆBE SE IZVRŠUJU VRLO BRZO I TOĆNO. - -

Najbolje žitne mlinove,

uljarske strojeve, motore, gospodarske strojeve u najboljoj izradbi i najjeftinijoj izvedbi, odgovarajuće svakom tlu, pod-pune opreme za obrtniĉka i industrijalna poduzeća postavlja i prodaje najjeftinije i najbolje

TEHNIĆKA POSLOVNICA

EMANUEL I OSKAR KRAUS

TRST, Via San Nicolo 2|c.

Tražite proraćune i cienike badava.

Dopisivanje hrvatski, taljanski, njemaĉki i slovenski.

HRVATSKA TISKARA

(Dr. KRSTELJ i drug - ŠIBENIK)

IZRADJUJE SVE TISKARSKE POSLOVE VRLO UKUSNO, A UZ NAJUMJERENIJE CIENE.